

30 juni 1994 - Wet ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privé-communicatie en -telecommunicatie.

Artikel 1. In het Strafwetboek, boek II, titel IV, wordt een hoofdstuk Vbis ingevoegd met als opschrift " Afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie " en bestaande uit een artikel 259bis, luidende:

"Art. 259bis. § 1. Met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot twintigduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft:

1° ofwel, opzettelijk, met behulp van enig toestel privé-communicatie of -telecommunicatie, waaraan hij niet deelneemt, tijdens de overbrenging ervan, afluistert of doet afluisteren, er kennis van neemt of doet van nemen, opneemt of doet opnemen, zonder de toestemming van alle deelnemers aan die communicatie of telecommunicatie;

2° ofwel, met het opzet een van de hierboven omschreven misdrijven te plegen, enig toestel opstelt of doet opstellen;

3° ofwel, wetens, de inhoud van privé-communicatie of -telecommunicatie die onwettig afgeluisterd of opgenomen is of waarvan onwettig kennis genomen is, onder zich houdt, aan een andere persoon onthult of verspreidt, of wetens enig gebruik maakt van een op die manier verkregen inlichting.

§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot dertigduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, gebruik maakt van een wettig gemaakte opname van privé-communicatie of -telecommunicatie.

§ 3. Poging tot het plegen van een der misdrijven bedoeld in § 1 of § 2 wordt gestraft zoals het misdrijf zelf.

§ 4. De straffen gesteld in de §§ 1, 2 en 3 worden verdubbeld indien een overtreding van een van die bepalingen wordt begaan binnen vijf jaar na de uitspraak van een vonnis of een arrest houdende veroordeling wegens een van die strafbare feiten of wegens een van de strafbare feiten beoogd in artikel 314bis, §§ 1, 2 of 3, dat in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 2 In het Strafwetboek, boek II, titel V, wordt een hoofdstuk VIIbis ingevoegd met als opschrift " Misdrijven betreffende het geheim van privé-communicatie en -telecommunicatie " en bestaande uit een artikel 314bis, luidende:

"Art. 314bis. § 1. Met gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot tienduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij die:

1° ofwel, opzettelijk, met behulp van enig toestel privé-communicatie of -telecommunicatie, waaraan hij niet deelneemt, tijdens de overbrenging ervan, afluistert of doet afluisteren, er kennis van neemt of doet van nemen, opneemt of doet opnemen, zonder de toestemming van alle deelnemers aan die communicatie of telecommunicatie;

2° ofwel, met het opzet een van de hierboven omschreven misdrijven te plegen, enig toestel opstelt of doet opstellen.

§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van vijfhonderd frank tot twintigduizend frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij, die wetens, de inhoud van privé-communicatie of -telecommunicatie die onwettig afgeluisterd of opgenomen is of waarvan onwettig kennis genomen is, onder zich houdt, aan een andere persoon onthult of verspreidt, of wetens enig gebruik maakt van een op die manier verkregen inlichting.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden, gebruik maakt van een wettig gemaakte opname van privé-communicatie of -telecommunicatie.

§ 3. Poging tot het plegen van een der misdrijven bedoeld in § 1 of § 2 wordt gestraft zoals het misdrijf zelf.

§ 4. De straffen gesteld in de §§ 1, 2 en 3 worden verdubbeld indien een overtreding van een van die bepalingen wordt begaan binnen vijf jaar na de uitspraak van een vonnis of een arrest houdende veroordeling wegens een van die strafbare feiten of wegens een van de strafbare feiten beoogd in artikel 259bis, §§ 1, 2 of 3, dat in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 3 In boek I van het Wetboek van Strafvordering, hoofdstuk VI, afdeling II, onderafdeling II, wordt een § 6 ingevoegd met als opschrift " Afluisteren, kennismaken en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie " en bestaande uit de artikelen 90ter tot 90decies, luidende:

"Art. 90ter. § 1. De onderzoeksrechter kan in uitzonderlijke gevallen, wanneer het onderzoek zulks vereist, privé-communicatie of -telecommunicatie, tijdens de overbrenging ervan, afluisteren, er kennis van nemen en opnemen, indien er ernstige aanwijzingen bestaan dat het feit waarvoor hij geacht is een strafbaar feit is, bedoeld in een van de bepalingen opgesomd in § 2, en indien de overige middelen van onderzoek niet volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

De bewakingsmaatregel kan alleen worden bevolen ten aanzien van personen die op grond van precieze aanwijzingen ervan verdacht worden het strafbare feit te hebben gepleegd, ten aanzien van de communicatie- of telecommunicatiemiddelen die geregeld worden gebruikt door een persoon op wie een verdenking rust, of ten aanzien van de plaatsen waar deze vermoed wordt te vertoeven. De maatregel kan eveneens worden bevolen ten aanzien van personen van wie op grond van precieze feiten vermoed wordt dat zij geregeld in verbinding staan met een persoon op wie een verdenking rust.

§ 2. De strafbare feiten die een bewakingsmaatregel kunnen wettigen, zijn die welke bedoeld zijn in:

- 1° de artikelen 101 tot en met 110 van het Strafwetboek;
- 2° de artikelen 327, 328, 329 of 330 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;
- 3° artikel 331bis van hetzelfde Wetboek;
- 4° artikel 347bis van hetzelfde Wetboek;
- 5° de artikelen 379, 380, 380bis of 380ter van hetzelfde Wetboek;
- 6° artikel 393 van hetzelfde Wetboek;
- 7° de artikelen 394 of 397 van hetzelfde Wetboek;
- 8° de artikelen 470, 471 of 472 van hetzelfde Wetboek;
- 9° artikel 475 van hetzelfde Wetboek;
- 10° de artikelen 477, 477bis, 477ter, 477quater, 477quinquies, 477sexies of 488bis van hetzelfde Wetboek;
- 11° artikel 505, (eerste lid, 2°, 3° en 4°) van hetzelfde Wetboek; <W 1995-04-07/57, art. 8, 002; **Inwerkingtreding** : 20-05-1995>

12° de artikelen 510, 511, eerste lid of 516 van hetzelfde Wetboek;
13° artikel 520 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 510 of 511, eerste lid, van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;
14° artikel 2bis, § 3, b, of § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica;
15° artikel 114, § 8, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven;
16° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie.

§ 3. Poging tot het plegen van een misdaad bedoeld in de voorgaande paragraaf kan eveneens een bewakingsmaatregel wettigen.

§ 4. Een strafbaar feit, bedoeld in de artikelen 322 of 323 van het Strafwetboek, kan eveneens een bewakingsmaatregel wettigen, voor zover de vereniging gevormd is met het doel een aanslag te plegen tegen de personen of eigendommen bedoeld in § 2.

§ 5. In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings de maatregel bedoeld in § 1 bevelen voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 347bis of 470 van het Strafwetboek.

In dat geval moet de maatregel binnen 24 uur bevestigd worden door de onderzoeksrechter.

Art. 90quater. § 1. Tot iedere bewakingsmaatregel op grond van artikel 90ter wordt vooraf machtiging verleend bij een met redenen omklede beschikking van de onderzoeksrechter die de beschikking aan de procureur des Konings meedeelt.

Op straffe van nietigheid wordt de beschikking gedagtekend en vermeldt zij:

- 1° de aanwijzingen en de concrete feiten, eigen aan de zaak, die de maatregel wettigen overeenkomstig artikel 90ter;
- 2° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen;
- 3° de persoon, het communicatie- of telecommunicatiemiddel of de plaats die het voorwerp is van de bewaking;
- 4° de periode tijdens welke de bewaking kan worden uitgeoefend, welke niet langer mag zijn dan één maand te rekenen van de beslissing waarbij de maatregel wordt bevolen;
- 5° de naam en de hoedanigheid van de officier van gerechtelijke politie aangewezen voor de uitvoering van de maatregel.

§ 2. Indien de maatregel een bewerking op een communicatienetwerk inhoudt, is de operator van dit netwerk ertoe gehouden zijn technische medewerking te verlenen, wanneer de onderzoeksrechter hierom verzoekt.

Iedere persoon die ertoe wordt geroepen zijn technische medewerking te verlenen, is gebonden door het geheim van het gerechtelijk onderzoek. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 3. De onderzoeksrechter mag voor de tenuitvoerlegging van zijn beschikking alleen officieren van gerechtelijke politie aanwijzen, die zich echter kunnen laten bijstaan door agenten van gerechtelijke politie wier namen vooraf aan de onderzoeksrechter worden meegedeeld.

De aangewezen officieren van gerechtelijke politie brengen ten minste om de vijf dagen schriftelijk verslag uit aan de onderzoeksrechter over de tenuitvoerlegging van de beschikking.

Art. 90quinquies. De onderzoeksrechter kan de uitwerking van zijn beschikking één of meer malen verlengen met een termijn die niet langer mag zijn dan één maand, met een maximum

van zes maanden, onverminderd zijn beslissing om aan de maatregel een einde te maken zodra de omstandigheden die deze gewettigd hebben, verdwenen zijn.

De bepalingen vervat in artikel 90quater, § 1, zijn toepasselijk op de verlenging bedoeld in het voorgaande lid. De beschikking vermeldt bovendien de precieze omstandigheden die de verlenging van de maatregel wettigen.

Indien nieuwe en ernstige omstandigheden de maatregelen bedoeld in artikel 90ter noodzakelijk maken, kan de onderzoeksrechter een nieuwe maatregel bevelen, met inachtneming van de formaliteiten omschreven in de artikelen 90ter en 90quater, in dat geval moet de beschikking de precieze nieuwe en ernstige omstandigheden vermelden die een nieuwe maatregel noodzakelijk maken en wettigen.

Art. 90sexies. De opnamen verricht als gevolg van de maatregelen genomen met toepassing van de artikelen 90ter, 90quater en 90quinqies, worden samen met de overschrijving en de eventuele vertaling ervan door de aangewezen officieren van gerechtelijke politie aan de onderzoeksrechter toegezonden.

De rechter beoordeelt welke inlichtingen, communicatie of telecommunicatie, aldus opgevangen, van belang zijn voor het onderzoek en laat hiervan een proces-verbaal opmaken.

De communicatie of telecommunicatie die onder het beroepsgeheim valt, wordt niet opgetekend in het proces-verbaal. Gaat het om personen bedoeld in artikel 90octies, eerste lid, dan wordt ter zake gehandeld zoals bepaald in artikel 90octies, tweede lid.

De beschikkingen van de onderzoeksrechter, de verslagen van de officieren van gerechtelijke politie bedoeld in artikel 90quater, § 3, en de processen-verbaal die betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de maatregel, worden uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het dossier gevoegd.

Art. 90septies. De communicatie of telecommunicatie opgevangen als gevolg van de maatregelen die zijn genomen met toepassing van de artikelen 90ter, 90quater en 90quinqies, wordt opgenomen. Het voorwerp van de maatregel en de dagen en uren waarop deze is uitgevoerd, worden opgenomen bij het begin en op het einde van iedere opname die erop betrekking heeft.

Iedere aantekening in het kader van de tenuitvoerlegging van de maatregelen bedoeld in het voorgaande lid door de daartoe aangewezen personen, die niet is opgetekend in een proces-verbaal, wordt vernietigd, met uitzondering van de integrale overschrijving van de opname. De voor de uitvoering van de maatregel aangewezen officier van gerechtelijke politie gaat over tot deze vernietiging en vermeldt dit in een proces-verbaal.

De opnamen worden samen met de integrale overschrijving, de eventuele vertaling en de afschriften van de processen-verbaal onder verzegelde omslag ter griffie bewaard.

De griffier vermeldt in een per dag bijgehouden bijzonder register:

- het neerleggen van iedere opname, alsook van de integrale overschrijving met de eventuele vertaling ervan;
- het neerleggen van ieder afschrift van proces-verbaal;
- de dag van de neerlegging ervan;
- de naam van de onderzoeksrechter die de maatregel heeft bevolen en het voorwerp ervan;
- de dag waarop de zegels zijn verbroken en in voorkomend geval opnieuw zijn gelegd;
- de datum van de kennisname van de opname, de integrale overschrijving met de eventuele vertaling ervan of van de afschriften van de processen-verbaal, alsook de naam van de personen die er kennis van genomen hebben;
- iedere andere gebeurtenis die erop betrekking heeft.

De rechter spreekt zich soeverein uit over het verzoek van de verdachte, de beklaagde, de burgerlijke partij of hun raadsman om delen van de ter griffie neergelegde opnamen en integrale overschrijvingen die niet zijn opgetekend in een proces-verbaal, te raadplegen.

Art. 90octies. De maatregel kan alleen betrekking hebben op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden, de woonplaats of de communicatie- of telecommunicatiemiddelen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter te hebben gepleegd, gebruik maken van diens lokalen, woonplaats of communicatie- of telecommunicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang van het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Dezelfden zullen door de onderzoeksrechter in kennis worden gesteld van hetgeen volgens hem als communicatie of telecommunicatie onder het beroepsgeheim valt en niet wordt opgetekend in het proces-verbaal overeenkomstig artikel 90sexies, derde lid.

Art. 90novies. Uiterlijk vijftien dagen nadat de beslissing over de regeling van de rechtspleging definitief is geworden, stelt de griffier, op vordering van de procureur des Konings, iedere persoon ten aanzien van wie een maatregel bedoeld in artikel 90ter is genomen, schriftelijk in kennis van de aard van die maatregel en van de dagen waarop deze is uitgevoerd.

Art. 90decies. De Minister van Justitie brengt elk jaar verslag uit aan het Parlement over de toepassing van de artikelen 90ter tot en met 90novies.

Hij brengt het Parlement op de hoogte van het aantal onderzoeken die aanleiding gegeven hebben tot de maatregelen bedoeld in die artikelen, van de duur van die maatregelen, van het aantal betrokken personen en van de behaalde resultaten."

Art. 4 Artikel 88bis van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd door de wet van 11 februari 1991, wordt aangevuld met de volgende leden:

"In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings de maatregel bevelen voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 347bis of 470 van het Strafwetboek.

In dat geval moet de maatregel binnen 24 uur bevestigd worden door de onderzoeksrechter."

Art. 5 De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit en uitsluitend met het oog op de beteugeling van de wanbedrijven bedoeld in de artikelen 259bis en 314bis van het Strafwetboek regels stellen met betrekking tot de reclame, de verkoop, het te koop aanbieden, de aankoop, de verhuring, het onder zich hebben, de afstand, de vervaardiging, de invoer, de uitvoer en het vervoer van de toestellen of combinaties van toestellen die ontworpen of gemaakt zijn om het afluisteren, kennismaken of opnemen van privé-communicatie of -telecommunicatie, in strijd met de artikelen 259bis en 314bis van het Strafwetboek, mogelijk te maken, of die als zodanig voorgesteld worden.

Art. 6 Overtredingen van de bepalingen van de krachtens artikel 5 uitgevaardigde koninklijke besluiten, worden gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank.

De straffen gesteld in het eerste lid worden verdubbeld indien een misdrijf bedoeld in dat lid wordt gepleegd binnen vijf jaar na de uitspraak van het vonnis of het arrest houdende veroordeling wegens een van die misdrijven, dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Art. 7 Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, zijn de ambtenaren die daartoe door de Minister van Economische Zaken, door de Minister van

Verkeerswezen of de Minister tot wiens bevoegdheid de Posterijen, de Telegrafie en de Telefonie behoren, aangesteld zijn, bevoegd om de in artikel 6 omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal dat geldt als bewijs zolang het tegendeel niet is bewezen.

De ambtenaren die overeenkomstig het eerste lid aanstelling hebben gekregen, oefenen de in de artikelen 7 en 8 bepaalde bevoegdheden uit onder het toezicht van de procureur-generaal.

Art. 8 De in artikel 7 bedoelde ambtenaren kunnen in de uitoefening van hun opdracht:

1. werkplaatsen, bedrijfsgebouwen, aanpalende binnenplaatsen en aangrenzende erven, met uitsluiting van de privé-woning, tijdens de openings- of werkuren betreden, wanneer zulks voor de vervulling van hun taak nodig is;

2. bij die gelegenheid alle dienstige vaststellingen doen, zich de documenten, stukken, boeken en voorwerpen die voor hun opsporing en vaststellingen nodig zijn, ter inzage doen voorleggen en in beslag nemen.

Wanneer de in artikel 7 bedoelde ambtenaren in de uitvoering van hun opdracht worden gehinderd, kunnen zij de openbare macht vorderen de sterke arm te verlenen.

Art. 9 Belemmering van de uitvoering van de opdracht van de in artikel 7 bedoelde ambtenaren wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen alleen.

Art. 10 Onverminderd de toepassing van artikel 6, tweede lid, van deze wet, zijn alle bepalingen van boek I, van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII, en artikel 85, van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 6 en 9 van deze wet.

Art. 11 Artikel 4, c, van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving wordt vervangen door de volgende tekst:

"c) indien radioverbindingen die niet voor hem bestemd zijn, onopzettelijk worden ontvangen, zulke verbindingen weergeven, aan derden medelen, voor enig doel gebruiken of aan hun bestaan enige bekendheid geven, behalve in de gevallen door de wet opgelegd of toegestaan."

Art. 12 In artikel 112 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven worden tussen de woorden "111" en "zijn" de woorden "van deze wet en de artikelen 259bis en 314bis van het Strafwetboek" ingevoegd.

Art. 13 § 1. Artikel 13 van de wet van 3 januari 1934 betreffende het aanleggen van onder- of bovengrondse telefoon- en telegraafverbindingen voor 's Lands defensieve organisatie wordt opgeheven.

§ 2. In de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 111, 1°, worden de woorden "of van de inhoud" geschrapt;

2° in artikel 111, 2°, worden de woorden "op te nemen," geschrapt.

§ 3. Artikel 5, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective wordt opgeheven.

Art. 14 De besluiten genomen ter uitvoering van deze wet worden vooraf voor advies voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, ingesteld door artikel 23 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 30 juni 1994.

ALBERT

Van Koningswege:

De Minister van Justitie,

M. WATHELET

Met 's Lands zegel gezegeld:

De Minister van Justitie,

M. WATHELET